

Bosc d'algues.

Com en un viatge a través de l'espill, només és necessari fer un pas des d'una vessant d'hedra en la penombra i un xicotet rierol, per a estar, de sobte, navegant mar endins.

Apareix el *Gelidium* en el Cantàbric, com formant un bosc, que bé poguera ser un bosc d'aurons al Japó. El balanceig dels fulls engrunsats pel vent o el de les algues impulsades pel corrent és semblant. I tant si és la boira tamisant la llum o és l'aigua del mar, la penombra es va imposant amb la profunditat.

Les algues tenen el seu desenvolupament en la costa cantàbrica entre els mesos de març i agost. Llavors, els fons es convertixen en toves i denses praderies submarines. Quan arriba la tardor, l'onatge arranca les algues; així es formen els cridats *arribazones* o *argazos*. La major part d'eixes masses d'algues acaben en Somorrostro, Orio, Sant Sebastià i la franja de costa que s'estén enfront de la muntanya Jaizkibel.

Els procediments per a la recol·lecció d'algues continuen sent els mateixos des de la dècada de 1940: el riberenc utilitzava una forca i depositava les algues en cistelles fins al camí. En eixe treball, de gran duresa, s'utilitzaven carros tirats per bous. Fonamentalment, existien dos sistemes: el primer es basava en una roda subjecta a un suport en què lliscava una corda, de l'extrem inferior de la qual es feia agarrar la cistella on s'havien depositat les algues. Eixa cistella s'hissava a la part superior, junt amb el camí.

El segon sistema consistia a l'ús d'un calaix que lliscava sobre rodes, i, al seu torn, sobre cables. Encara es pot trobar esta enginyeria antiga en la costa, tot i que ja abandonada.

També ha sigut tradicional arreplegar les algues submergint-se.

Els cridats *recol·lectors submarins* cullen algues, que després es conserven en piscines d'aigua salada. Un treball prou ardu i sacrificat.

En la dècada de 1970, l'apreciació del *Gelidium* va atraure molts pescadors, que van veure en les algues una oportunitat de millorar els seus ingressos. El desenvolupament d'eixe mercat va produir un canvi en la pesca: es va passar de recol·lectar a arrancar, literalment, les algues i a arrasar grans superfícies, la qual cosa va causar una alteració dràstica de l'ecosistema.

Amb els anys, eixos nous mètodes d'arrancada van portar a la desaparició progressiva de les algues. Eixa va ser la raó que, en 1982, El Govern Basc limitara la quantitat d'algues que es permet extraure i prohibira tota recol·lecció que no es realitzara per mètodes tradicionals. Les normes legals i, inevitablement, el pas del temps, van aconseguir que es recuperaren els fons marins.

Ara podem tornar a disfrutar dels boscos d'algues engrunsats suaument pel corrent, tornem a disfrutar de la dansa del *Gelidium*, tal com va ser sempre.